

Poštnina plačana v gotovini.

Cena 2-50 Din.

OPERA

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1935/36

Lucia di Lammermoor

Premijera 22. aprila 1936

IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK: M. BRAVNIČAR

1950

1950

OPERA

ALFRED HENRI LIST

ALFRED HENRI LIST 1950

ALFRED HENRI LIST

ALFRED HENRI LIST 1950

ALFRED HENRI LIST 1950

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

Izhaja za vsako premijero

Premijera 22. aprila 1936

Gaetano Donizetti — Lucia di Lammermoor

Donizetti je bil zadnji italijanski glasbeno dramatski skladatelj, ki je pisal svoje opere v čistem slogu klasične oblike. V 26 letih dela je zložil 66 oper, več kantat, maš in psalmov. Od vse te ogromne zapuščine pozna današnji glasbeni svet le nekaj njegovih stvari, ki se še izvajajo na opernih odrih in so zaradi poljudne glasbe ter dobrega sujeta ostale zanimive. Med te spadajo v prvi vrsti komična opera »Don Pasquale«, ki jo je pred leti izvajalo naše gledališče, »Hčerka regimenta« in »Lucia di Lammermoor«, ki jo uvrščamo sedaj v naš spored. Donizetti je bil pet let mlajši kakor Rossini in pet let starejši kakor Bellini. Ko je Rossini opustil komponiranje in ko je Bellini umrl, je ostal edini vladar opernih odrov v Italiji, do Verdijevih prvih večjih uspehov. Donizetti je stopil v javnost s svojim opernim prvencem »Enrico Borgogna« v Benetkah leta 1818. Tedaj je bil Rossini že slaven skladatelj, ki je imel za seboj poleg drugih stvari tudi že »Brivca Seviljskega«. Spričo tega ni bilo Donizettiju lahko priboriti si splošno priznanje. V istem času je v Italiji bujno cvetela operna tvorba, ki je imela mnogo dobro uvedenih skladateljev. Mercadante, Staffa, Battista, de Giosa, Pacini, Sarmiente, Nini, Vignozzi, Persiani i. dr. Donizettijevi sodobniki so danes že pozabljeni, hrani jih v svojih zapiskih edinole glasbena zgodovina, čeprav so položili mnogo kamnov k celotni zgradbi italijanske opere. Da je bil Donizetti umetniško močnejši, dokazuje daljše življenje njegovih del, posebno še »Lucia di Lammermoor«, s katero si je pridobil svetoven sloves že pri življenju. Edini večji uspeh je

imel pred »Lucijo« z opero »Ljubavni napoj«, ki je bila uprizorjena l. 1832. v Milanu. Donizetti je bil izredno plodovit skladatelj. Vsako leto je napisal približno štiri velika dela. Znameniti Rossinijev impresarij Barbaia je postal tudi Donizettijev impresarij in njemu je napisal vsako leto dve komični in dve resni operi. Pisal je opere štirinajst let, preden je dosegel svetovno priznanje. Leta 1835. je šel v Pariz, kjer se je ob strani Bellinija in Mercadanta boril za prvenstvo. V Parizu so izvajali poleg Donizettijeve dvodejanke »Marino Falieri« še Bellinijeve »Puritance« in Mercadantejevo opero »Briganti«. Donizettijeva opera ni ugajala, čeprav je vsebovala mnogo lepot. Vrnil se je v Neapelj, kjer mu je predložil znameniti libretist Cammarano »Lucio di Lammermoor«. Donizetti je spoznal vrednost in učinkovitost libreta, začel je takoj s komponiranjem in je že po petih mesecih predložil partituro svoje »Lucije« ravnateljstvu gledališča San Carlo v Neaplju, ki je delo uprizorilo še isto leto 25. septembra. Opera je doživela pri prvi uprizoritvi ogromen uspeh in je zbudila splošno zanimanje po vsej Italiji. Kmalu je nastopila zmagovito pot tudi po vseh inozemskih odrih. Sledile so zapovrstjo uprizoritve na dunajski dvorni operi (13. IV. 1837), v Pragi (27. X. 1838), v Brnu (25. II. 1839), i. t. d. Ta uspeh je Donizettiju pripomogel do imenovanja za ravnateljvega namestnika na kraljevem konservatoriju v Neaplju, kjer je prevzel to mesto od devetdesetletnega Zingarellija. Eno leto pred tem velikim uspehom se je Donizetti oženil z Virginijo Vazelli, hčerko rimskega državnega pravdnika. Leto, ko je Donizettija kronalo z največjim uspehom, mu je prineslo tudi največjo nesrečo. Že po enem letu zakona mu je žena umrla za kolero. Donizetti je od tega časa dalje živel samo v prenapornem delu in v pretiranih užitkih, ki so ga polagoma privedli do omračitve duha. Prvi sledovi njegove duševne bolezni so se pojavili v Parizu l. 1843. med generalko njegove opere »Don Sebastian, roi de Portugal«. Zaradi zahteve primadone, da mora baritonist izpustiti drugo kitico barkarole, ker mu je bila za uspeh nevoščljiva, je Donizetti dobil napad besnosti in je zbežal liz gledališča. Prijatelji so ga vsega izčrpanega in bolnega kakor otroka prinesli domov. Napadi besnosti so se pozneje ponavljali, dokler se mu ni um popolnoma omračil. M. B.

*

Gaetano Donizetti je bil rojen 25. septembra 1797. v Bergamu. Prvotno je bil določen za advokatski poklic in je temeljito dovršil vse gimnazijske študije, čeprav je želel postati arhitekt. Zakaj je presedlal h glasbi in zakaj se je odpovedal gradbeni umetnosti, še danes ni znano, ker se tudi sam ni pozneje o tem nikdar izjavil. Njegov oče je bil preprost uradnik z majhnimi dohodki, ki je kljub temu poslal svojega sina v glasbeno šolo v Bergamu k znamenitemu Simonu Mayru. Pozneje sta bila njegova učitelja Pilotti in Mattei v Bologni. Nagnjenje za gradbeno umetnost se je pri Donizettiju spremenilo v nagnjenje za glasbo. Narava je v njem izoblikovala velikega glasbenika izredne melodične invencije in bogate tvornosti. Umrl je v 51 letu starosti, 8. aprila 1848. v Bergamu duševno omračen.

V življenju je bil Donizetti dobrohoten, ljubezniv in prijazen napram vsem. Vedno skromen je svojim umetniškim tovarišem rad priznal tuje uspehe brez nevošljivosti. V sodbi je bil obziren, spodbujajoč in vedno uslužen z dobrimi nasveti. Mladim talentom je bil vedno dober prijatelj. Sicer varčen, za druge radodaren in gostoljuben, v družbi veder in šaljiv. Zanimivi so Riccijevi podatki o Donizettijevih odnošajih do Rossinija: »Pet let mlajši Donizetti je bil prisrčen prijatelj svojega svetovno-slavnega tovariša Rossinija. Ko so v Bologni l. 1842. nameravali izvajati Rossinijevo »Stabat mater« je skladatelj prosil Donizettija, da bi vodil izvedbo. Donizetti je ponudbo rade volje sprejel in prišel k skušnjam v Bologno. Rossini ga je predstavil pevcem in opernemu osebju z besedami: »Predstavljam Vam edinega človeka, ki je sposoben voditi in podati moje delo, kakor sem si ga zamislil.« Izvedba je bila triumf za skladatelja in za dirigenta. Tisočglava množica je spremljala Donizettija do doma in mu pod oknom prirejala ovacije. Rossini, ki je bil zelo skop, se je svojemu tovarišu oddolžil za izvedbo celo z majhnim darilom. Pozneje je Rossini ponujal Donizettiju ravnateljsko mesto na konservatoriju v Bologni in ga na vso moč prosil, naj ponudbo sprejme. V nekem pismu mu piše ob tej priliki: »Čakam tvoje odločitve in tvojega pristanka, kakor zaljubljenec na svojo lepotic«. Ta pogajanja so ostala brez-uspešna, ker so istočasno Donizettiju ponujali dobro plačano službo »c. kr. komornega skladatelja in ravnatelja dvornih koncertov« na Dunaju, torej službo, ki jo je imel prej Mozart.

•

Donizetti je zložil »Lucio di Lammermoor« za znamenitega tenorista Dupreza in za neprekosljivo koloraturno pevko Persiani. Pozneje so jo uvrstili v svoj spored najslavnejši zastopniki »bel canta«, ker jim je nudila obilo prilike, da v njej uveljavijo vse svoje glasovne in pevske vrline. Posebno izčrpno sta

glasbeno izdelana glavni junak Edgar in tragična junakinja Lucia. Okrog teh dveh so osredotočena najlepša in umetniško najvrednejša mesta vse opere. Posebne omembe vredne so: scena blaznosti in umiranja Lucije v tretjem dejanju, Lucijin duet z bratom in finale drugega dejanja, ki vsebuje zarodke zgodnjega Verdija, ter sekstet v drugem dejanju, ki delo uvršča med najdragocenejše glasbene bisere vse opere. V »Luciji di Lammermoor« srečamo tudi nekaj citatov iz drugih del. Zadnji, preprosto patetični zbor je vzet iz neke maše Donizettijevega učitelja Simona Mayra. Takrat je bil skoraj običaj, da so se komponisti izposojali glasbene misli in odstavke ter jih vnašali v svoja dela. Kadarkoli so z Mayrom govorili o tem zboru, je rekel: »Donizetti mi je izkazal preveč časti!« Skladatelju »Lucije« ni manjkalo fantazije, da bi moral segati po tuji lastnini, storil je to iz spoštovanja do svojega učitelja in da bi mu pripomogel do večje veljave.

Zaključno Edgardovo arijo je skladatelj napisal tik pred prvo uprizoritvijo, ko je bila vsa opera že naštudirana. Nastala je zaradi slučajne inspiracije v nenavadnih okoliščinah. Baritonist Coselli in tenorist Duprez sta bila nekega večera v gosteh pri Donizettijevih. Skladatelj je prišel domov nekoliko pozneje z močnim glavobolom. Družbo je prepustil ženi, sam pa je legel v posteljo. Nekoliko pozneje je prosil ženo za notni papir in svinčnik. Kljub prigovarjanju, naj se ne muči, je začel pisati. Enakomerni udarci glavobola so mu izoblikovali domislek in ritmično podlago skladbe.

Pol ure kasneje je Donizetti sporočil Duprezu, da mu je zložil novo arijo k vlogi Edgarda. Duprez ni bil nič kaj zadovoljen, ker je imel svojo vlogo v celoti že naštudirano. Nezadovoljen je vzel s seboj v glavobolu rojeno skladbo in šel domov, da pregleda vsiljeno arijo. Naslednje jutro pa je Duprez nekoliko osramočen prišel k mojstru in se mu zahvalil za najlepšo in najbolj hvaležno arijo vse opere, ki je kmalu po uprizoritvi postala tudi najbolj poljudna arija v »Luciji di Lammermoor«.

Libreto za opero »Lucio di Lammermoor« je napisal po W. Scottovem romanu »Nevesta iz Lammermoora«, znameniti libretist Salvatore Cammarano (rojen 19. III. 1801. v Neaplju, umrl 17. VII. 1852. v Neaplju). Izmed 40 libretov, ki jih je Cammarano napisal za razne skladatelje, je »Lucia di Lammermoor« med najboljšimi. Poleg Cammarana je v tistem času živel v Italiji tudi libretist Felice Romani, ki nadkriljuje v umetniškem in tehničnem oziru svojega tovariša. Cammarano si je za »Lucio di Lammermoor« izposodil od Romanija marsikakšno idejo in marsikakšen verz, vendar mu Romani ni tega nikdar očital.

Največ Cammaranovih libretov sta uglasbila skladatelja Pacini in Mercadante, ki sta v Donizettijevih časih uživala v glasbenem svetu velik sloves. Tudi Verdi je zložil štiri Cammaranove librete (»Alzira« 1845., »Bitka pri Legnano 1849., »Luisa Miller« po Schillerjevi tragediji »Kovarstvo in ljubezen« 1849.), med katerimi je najznamenitejši »Trubadur«, 1853.

Vsebina

Škotski plemiški rodbini Asthon in Ravenswood iz Lammemoora živita že dolgo v sovraštvu. Lord Asthon je v teku let osvojil skoraj vse premoženje, gradove in gozdna posestva Ravenswoodov razen ostankov trdnjave Wolferag. Kljub temu sovraštvu se Asthonova sestra Lucija zaljubi v Edgarda, zadnjega potomca Ravenswoodovega rodu.

1. dejanje. Gozd pri gradu Ravenswoodu. Dejanje se prične brez uverture, po kratki uvodni glasbi z zborom lovcev, ki jih je poslal v to okolico poveljnik Ravenswoodovih čet Norman, da preiščejo pokrajino in izsledijo neko tajno. Lord Henrik Asthon pride v spremstvu Rajmonda Bidebenta, vzgojitelja njegove sestre Lucije. V pogovoru z njim razkrije, da sta njegov ugled in posestvo ogrožena vsled raznih političnih spletk, katerih pa upa, da se jih reši, če pregovori sestro Lucijo, da bi vzela vplivnega lorda Arturja Buklawa. Z ogorčenjem govori o sestri, ki se brani te zveze, a Rajmund ga skuša pomiriti, da Lucija preveč žaluje vsled materine smrti in trenutno ne more misliti na ljubezen in zakon. Poveljnik Norman izrazi sumnjo, da ljubi Lucija Edgarda Ravenswooda, ki jo je nekoč rešil iz smrtne nevarnosti. Lord Asthon se zato silno razburi, kajti Edgard je njegov smrtni sovražnik, hkratu pa ga tudi ovira pri njegovem načrtu, da bi sestro omožil z lordom Buklawom. Kmalu nato javijo lovec, da so videli Edgarda jezdit tó mimo. Asthon priseže maščevanje in odide.

Sprememba. Grajski park. Lucija pride s svojo družabnico Aliso, da bi posvarila Edgarda pred pretečo nevarnostjo. Plašno gleda v studenec, v katerega je nekoč neki Ravenswood v divji ljubosumnosti vrgel svojo ženo. Ob neki priliki, se ji je celo prikazala bleda slika mrtve žene, studenec pa se je spremenil v kri. Alisa tolmači to prikazen kot slabo znamenje in prigo-varja svoji gospodarici, naj se odpove ljubezni, ki ji bo prinesla nesrečo. Lucija pa ljubi Edgarda in je srečna ob njegovi strani. Edgard pride, da bi se poslovil, ker mora odpotovati v Francijo, še prej pa bi se rad pomiril z Lucijinim bratom ter ga prosil za roko njegove sestre. Lucija mu svetuje, naj za-

enkrat še ničesar ne izda o tej ljubezni. Zaradi njene boječnosti razdraženi Edgard se v tem trenutku spomni, da je na grobu svojega očeta prisegel maščevanje nad njenim bratom lordom Asthom, ki je pogubil njegovo rodbino. Lucija ga prosi, naj bi se odpovedal sovraštvu in maščevanju, ter trenutno pomiri njegov srd. Edgard zahteva od Lucije prisego večne zvestobe; Lucija priseže, nakar zamenjata prstane v znamenje zveze in zaobljube. Edgard jo še enkrat spomni prisega, nato odide.

2. dejanje. Soba v gradu. Lord Asthon je nemiren, ker sluti, da se bo Lucija zoperstavljala ženitvi z lordom Buklawom. Pričakuje jo, da bi se z njo o tej zadevi razgovoril. Norman tolaži lorda Asthona, da bodo dolga Edgarjeva odsotnost, prestrežena pisma obeh zaljubljenecv in podtaknjene ter izmišljene klevete o Edgarjevi nezvestobi omajale Lucijino trdovratnost. Lucija pa kljubuje bratovi jezi in hoče držati prisego. Asthon se posluži zadnjega sredstva; sestri pokaže ponarejeno pismo, v katerem stoji grožnja, da pride v krvnikove roke, če ga ne reši vplivna oseba. Po prigovarjanju njenega starega vzgojitelja Rajmunda Bidebenta pristane Lucija na to žrtev in obljubi zakon z Buklawom, samo da reši svojega brata.

Sprememba. Dvorana v gradu Ravenswoodu je slavnostno okrašena in razsvetljena za sprejem lorda Buklawa in Lucije pri zaroči. Asthon privede Buklawa in ga predstavi zbrani družbi plemičev. Lucija pride vsa strta in žalostna. Brez razsodnosti in brez moči podpiše ženitbeno pogodbo. Nenadoma pa vstopi Edgard; vitezi izvlečejo svoje meče in ga hočejo odstraniti iz gradu. Edgard se sklicuje na svojo pravico in Lucijino prisego. Ko izve od nje, da je pravkar podpisala ženitno pogodbo, ji sname s prsta prstan ter ji vrne svojega. Preden zapusti grad, prekolne uro, v kateri se mu je Lucija zaobljubila ter priseže maščevanje in smrt vsej družini.

3. dejanje. Poročna dvorana na gradu Ravenswoodu. Gosti se zabavajo pozno v noč, Buklaw in Lucija sta se že umaknila v svoje prostore. Veselo razpoloženje prekine Rajmund z vestjo, da je Lucija v spalnici zblaznela in umorila svojega soproga z njegovim mečem. Kmalu nato pride Lucija v spalni obleki z razpuščenimi lasmi, smrtno blede med goste. Njena otožnost, zmedenost, obup in nesreča vzbudijo sočutje. Njen brat pride in ko vidi kaj se je zgodilo, zbeži s tega nesrečnega kraja, preganjan od slabe vesti. Lucija se onesvesti. Plemiči jo odneso v njeno sobo. Rajmund obdolži Normana vse nesreče, za katero bo moral odgovarjati pred Bogom.

Sprememba. Na Ravenswoodovem pokopališču čaka zadnji potomec nesrečnega rodu, Edgard, svojega nasprotnika. Življenje zanj nima več pomena, mirno pričakuje smrti, ki mu jo

bo dal Asthonov meč. Iz gradu prihajajo zadnji gosti nesrečne svatbe. Edgard izve od njih, da Lucija umira in da ga želi še enkrat videti. K njej hoče, Rajmund pa ga ne pusti in mu sporoči žalostno vest, da je Lucija preminula. Edgard se hoče v smrti čimprej združiti z ljubljeno Lucijo in si zabode bodalo v srce, preden mu morejo navzoči to preprečiti.

Anekdote

Ko je Donizetti bival še v Bologni, so v tamošnjem gledališču izvajali opero njegovega učitelja Simona Mayra »La rosa rossa e la rosa bianca« (Rdeča in bela roža). Impresarij je imel rokopis in ga sklicujoč se na pogodbo, ni hotel vrniti avtorju, da bi ga prepisal in dal drugam v izvedbo. Mayr je bil ves iz sebe, ker ni mogel priti po nobeni poti do svojega rokopisa. Donizettiju se je Mayr smilil; šel je nekajkrat v gledališče in nekega dne je izročil začudenemu mojstru partituro njegove opere. Donizetti jo je namreč napisal po spominu, kakor nekoč Mozart »Miserere« iz Sikstinske kapele. Ta anekdota priča o veliki Donizettijevi glasbeni nadarjenosti in o njegovem čudovitem spominu.

*

Donizetti je bil poln dobrote. Nekoč je v Neaplju kot gost prisostvoval generalki neke opere takrat mnogo upoštevanega skladatelja Fioravantija. Šepetalec pa je bil tako vinjen, da so morali generalko prekiniti. Donizetti ni dolgo premišljal in zlezel na šepetalčev prostor, kjer je potrpežljivo opravljal njegovo službo polne štiri ure, samo da bi delo ne zastalo.

Pri neki drugi skušnji, ki jo je vodil mlad neapoljski skladatelj, je Donizetti v orkestru igral kontrabas, ker je godbenik izostal od skušnje.

*

Neka anekdota pripoveduje, da so v Monterosi nekega večera napadli Donizettija roparji; spoznali so ga in odvedli v svoj brlog. S pištolami na prsih so ga roparji prisilili, da je do solnčnega vzhoda v brlogu zložil opero. Donizetti se je uklonil želji umetnosti žejnih roparjev in zložil baje v tisti noči opero »Rozamunda iz Anglije«.

Razno

V praškem Narodnem gledališču je znameniti ruski dirigent Nikolaj Malko na novo naštudiral Bizetijevo opero »Carmen«.

*

Ruski skladatelj Aleksander Konstantinovič Glazunov je umrl v Parizu 22. marca v 71 letu starosti.

*

Na letošnjem glasbenem festivalu v Monakovem bodo izvajali Wagnerjeve »Mojstrske pevce«, »Tristana in Izoldo«, »Tannhäuserja«, »Rienzija« in »Letečega Holandca«, dalje Mozartovega »Figara«, »Čarobno piščal«, »Don Juana«, »Tita«, »Cosi fan tutte«, »Beg iz Seraila« in »La finta jardiniere«. Poleg teh bodo izvedli še Händlovega »Kserksa« in Gluckovo opero »Alceste«.

*

V Hannoveru je imela svojo premiero opera »Jobsiada«, ki jo je zložil Albert Barkhausen na podlagi znane W. Buschove fantazije.

*

Mladi španski skladatelj Juan Alvarez Garci je zložil opero »Christus«, ki je imela nedavno v Madridu svojo premiero.

*

Turinška kraljevska opera, ki je zgorela 9. januarja t.l. je bila postavljena l. 1738. po načrtu arhitekta B. Alfierija. Opera v Turinu je bila med največjimi in najlepšimi italijanskimi gledališči. L. 1926. so jo temeljito preuredili in popravili. Znameniti dirigent A. Toscanini je v tem gledališču dirigiral 1. januarja 1893. premiero Puccinijeve »Boheme«, ki ni bila sprejeta preveč prijazno. Po nedavni požarni katastrofi se je preselilo vse osebje v mestno gledališče, kjer nadaljuje z delom.

Prihodnji operni spored

Prihodnji teden se uvrsti v naš operni spored znamenito Verdijevo delo »Otelo«, pod taktirko kapelnika A. Neffata in v režiji R. Primožiča. V glavnih vlogah sodelujejo: Gjungenac (Desdemona), Golebova (Emilija), Šimenc k. g. (Otelo), Primožič (Jago), Betetto (Ludovico), Banovec (Cassio), J. Rus (Rodrigo).

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani. Predstavnik: Oton Zupančič. Urednik: Matija Bravničar. Za upravo: Karel Mahkota. Tiškarna Makso Hrovatin. Vsi v Ljubljani.

KOLINSKA CIKORIJA

je naš

pravi

d o m a č i
i z d e l e k

Kje kupim najboljše in najcenejše moške in deške obleke domačega izdelka?
Pri trrdki

OLUP JOSIP, Ljubljana
STARI TRG 2

Velika zaloga sukna, kamgarnov iz priznanih tuzemskih in inozemskih tovarn. Obleke se izvršujejo tudi po naročilu in konkurenčnih cenah.
Velika zaloga moškega perila iz lastne tovarne Triglav

TELEFON 35-61

Smučarsko opremo

po najnižjih cenah in v kvalitetnem blagu Vas postreže

KOLB & PREDALIČ
Kongresni trg 4

Lucia di Lammermoor

opera v štirih dejanjih (6 slikah) napisal S. Marano, prevedel dr. Šorli, uglasbil G. Donizetti.

Dirigent in režiser: M. Polič

Scenograf: ing. E. Franz

Lord Henrik Asthon	V. Janko
Lucia, njegova sestra	Z. Župevčeva
Sir Edgard Ravenswood	J. Gostič
Lord Artur Buklaw	I. Franci
Rajmund Bidebent, Lucijin	J. Betetto k. g.
Aliza, Lucijina družica	N. Španova
Norman	J. Rus

Dame in kavalerji, vojaki, paži.

Ojačevalno napravo je dobavila tvrdka Radiotehniko, z o. z. v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7.

Blagajna se odpre ob pol 20.

Začetek ob 20.

Konec ob pol 23.

Parter: Sedeži I. vrste	Din 40—
" II. - III. vrste	36—
" IV. - VI. "	32—
" VII. - IX. "	28—
" X. "	24—
" XI. "	24—
Lože Lože v parterju	120—
" I. reda 1-5	120—
" 6-9	140—

Dodatni ložni sedeži	Din 20—
"	22—
Balkon: I. vrsta	24—
" II. "	20—
" III. "	16—
" I. "	20—
" II. "	10—

Galerija: Sedeži I. vrste	Din 12—
" II. "	10—
" III. "	10—
" IV. "	8—
" V. "	8—
Stojišče	2—
Dijaško stojišče	5—

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagovnici v opernem gledališču od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure
Predpisana taksa za penzijond je vračunana v cenah

Predno si nabavite radio aparat si oglejte
zalogo

PHILIPS

RADIO

aparator, pri zastopstvu

H. SUTTNER

Ljubljana, Aleksandrova 6

TELEFON ŠTEV. 34-70

Ugodni plačilni pogoji
Predvajanje brezobvezno in brezplačno
Prodaja na obroke

PHILIPS

NAJVEČJA
RADIOINDUSTRIJA SVETA

